

Network for assisting
Work and street children

شبکه یاری کودکان کار و خیابان

خبرنامه شبکه یاری کودکان

کار و خیابان

شماره ۱۵ / نیمه دوم سال ۱۳۹۰

عکس از: مریم زندی

خبرنامه شماره ۱۵

شبکه یاری کودکان کاروخیابان

نیمه دوم سال ۱۳۹۰

۳	سرمقاله : سالی که بر کودکان گذشت
	گزارش : خلاصه گزارش فعالیت شبکه یاری کودکان کاروخیابان
۶	در ارتباط با فرهنگ صلح
۱۱	شعر : صلح
۱۲	گزارش: جشن کودکان کار در روز جهانی کودک
۱۳	مقاله : مروری کوتاه بر پدیده کودک آزاری در سالی که گذشت
۱۸	مقاله : حریم خصوصی
۲۰	مقاله : نیازهای کودکان و مسئولیت های ما
	گزارش: بررسی فصل دهم قانون جدید مجازات اسلامی
۲۳	در ارتباط با کودکان
۲۷	گزارش: خلاصه گزارش روز درخت کاری خانه کودک محمودآباد
	گزارش: خلاصه فعالیت های شبکه یاری کودکان کاروخیابان در
۲۹	شش ماهه دوم سال ۱۳۹۰

مسئول خبرنامه : فاطمه قاسم زاده- انجمن پویا

چاپ و صحافی : چاپ پردیس دانش

همکاران این شماره: انجمن پویا، موسسه توسعه اجتماعی - فرهنگی ره

آورد گیل -کانون فرهنگی - حمایتی کودکان

کار(کوشا) ، جمعیت جوانان هزاره سوم

حروف نگارو صفحه آرا : ربابه کمایی

هر سال در گردش دیرپای خود، با فراز و نشیب‌هایی همراه است. بیم‌ها و امیدها، شادی‌ها و غم‌ها، شکست‌ها و پیروزی‌ها و ... اگر چنین نبود، زندگی برای ما پرملاط‌تر و روزگار، سخت‌تر می‌گذشت. زندگی کودکان نیز، که به علت شرایط سنی آنان، وابسته به ماست، از چنین روندی جدانیست. جز این که مسئولیت ما در برابر این فراز و نشیب‌ها در مورد کودکان بیشتر و مهم‌تر است.

در سالی که گذشت، رخ داده‌های مثبت و منفی، در ارتباط با کودکان به وقوع پیوست. اگر بخواهیم براساس نگرش به زندگی از نگاه روان‌شناسی حرکت کنیم ابتدا باید از مثبت‌ها آغاز کنیم. مثبت‌هایی که متاسفانه در زندگی کودکان، به ویژه کودکان درگیر با انواع آسیب‌ها، چندان قابل توجه نبوده است.

مهم‌ترین روی‌داد مثبت برای کودکان، در اواخر سال گذشته، تصویب اصلاح قانون مجازات اسلامی در مورد کودکان بود. این قانون پس از حدود سه سال، در کمیسیون حقوقی و قضایی مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید و موجب شادی و امیدواری همه دستداران کودک شد. براساس این قانون جدید، حکم اعدام برای افراد زیر ۱۸ سال، منع گردیده است.

ممنوعیت مجازات اعدام برای افراد زیر ۱۸ سال در پیمان‌نامه حقوق کودک که جمهوری اسلامی ایران آن را به صورت مشروط پذیرفته است، پیش‌بینی شده است. اینک با تغییراتی که در قانون جدید مجازات اسلامی توسط کمیسیون قضایی و حقوقی مجلس شورای اسلامی انجام شده و به صورت آزمایشی به تصویب رسیده است، مجازات اعدام برای افراد زیر ۱۸ سال، اجرا نمی‌شود. این تغییر، دست‌آورد بزرگی برای نوجوانان و تحول قابل توجهی در حوزه قوانین مربوط به آنان است که امید است این روند هم‌چنان ادامه یابد.

اما در کنار این اقدام مثبت، سال گذشته، شاهد اخبار و اتفاقات ناخوش آیندی در مورد کودکان و نوجوانان بودیم. از جمله این وقایع تاسف‌بار، تداوم آزار کودکان به ویژه توسط والدین آنان بود که در مواردی به مرگ آنها منجر گردید و سرنوشت کودکانی که پس از آزارهای شدید زنده ماندند، بخصوص باتحویل آنان به خانواده‌های آزارگیشان، هم‌چنان در هاله‌ای از ابهام و نگرانی قرار دارد و امیدی به زندگی طبیعی و دور از آزار جسمی و روانی برای آنها وجود ندارد. کودک آزاری یکی از چالش‌های بزرگ جامعه ماست که جا دارد از نظر فرهنگی و قانونی اقدام جدی در این زمینه به عمل آید.

در سالی که گذشت، وضعیت کودکان کار، به علت وخیم‌تر شدن شرایط اقتصادی جامعه، با تغییرات منفی همراه بود. افزایش تعداد کودکان کار، با وجود نداشتن آمار دقیق آنان، ادامه پرداختن به کارهای دشوار که مطابق مقاوله‌نامه سازمان بین‌المللی کار در مورد کودکان منع شده و جمهوری اسلامی ایران نیز آن را پذیرفته است، محرومیت کودکان کار از تحصیل، شادی، کودکی، اوقات فراغت و سایر نیازهای اساسی، از شرایط ناگواری است که زندگی و سلامت این کودکان را در معرض خطر جدی قرار می‌دهد. در مقابل به‌نظر نمی‌رسد سازمان‌های دولتی مسئول از جمله بهزیستی، وزارت کار و زیرمجموعه‌های آن و شهرداری، برنامه‌ای برای کاهش مشکلات این کودکان داشته باشند. در واقع وضعیت نابسامان این کودکان و خانواده‌های آنان در هیاهوی تغییرات و اختلاف‌نظرها، به فراموشی سپرده شده است.

محرومیت کودکان از آموزش، عمدتاً به دلایل اقتصادی، چالش دیگری فراروی کودکان ماست. براساس آمار مرکز پژوهش‌های مجلس که در آذرماه ۱۳۹۰، اعلام شد، ۲۰۰،۰۰۰، ۳ کودک زیر ۱۸ سال بازمانده از تحصیل در کشور ما وجود دارد. یعنی از تعداد حدود پانزده میلیون افراد زیر ۱۸ سال، سه میلیون به مدرسه نمی‌روند. آمار تکان‌دهنده و فاجعه‌باری است. البته نه برای مسئولان سازمان‌های دولتی مرتبط، زیرا پس از اعلام این آمار، هیچ‌یک از این مسئولان، توضیحی در این زمینه ارائه ندادند و حتی مرکز پژوهش‌های مجلس نیز که این آمار را اعلام کرد، هیچ‌گونه

پی‌گیری در این زمینه انجام نداد. به راستی آیا زندگی کودکان و نوجوانان که سازندگان جامعه آینده‌اند و برخورداری آنان از آموزش که حق انکارناپذیر آنهاست، این اندازه بی‌اهمیت است؟

این‌ها زخم‌های کهنه‌ای است که برپیکر ناتوان کودکان بی‌دفاع ماست که امید است یادآوری آن‌ها در پایان سال، شاید وجدان خفته مسئولان را بیدار سازد.

فاطمه قاسم‌زاده

انجمن پویا

صلح، در اندیشه ماست

اگر خردورز باشیم.

صلح، در قلب‌های ماست

اگر مهربان باشیم.

صلح، در دست‌های ماست

اگر یاری‌گر باشیم.

صلح، در گام‌های ماست

اگر در نیکی استوار باشیم.

صلح، از ما آغاز می‌شود

و در جهان شکل می‌گیرد

جوانه‌های صلح را در خود بارور سازیم

تا جهان سرشار از مهر و دوستی شود.

فاطمه قاسم‌زاده

شبکه یاری کودکان کار و خیابان در سال ۱۳۸۲ با تلاش تعدادی از سازمان‌های غیردولتی با هدف برقراری ارتباط بین سازمان‌های غیردولتی مرتبط و افزایش مشارکت فعال آن‌ها تاسیس شد و در حال حاضر، سیزده سازمان عضو آن هستند.

با توجه به مفاهیم بنیادی صلح، مهم‌ترین فعالیت‌های شبکه یاری در زمینه ترویج فرهنگ صلح را به شرح زیر می‌توان ارایه داد:

- ۱ - تاسیس شبکه یاری به عنوان بخشی از سرمایه اجتماعی یا جامعه مدنی، برای کمک به سازمان‌های غیردولتی مرتبط و برقراری ارتباط بین آن‌ها، خود اقدامی صلح‌آمیز به‌شمار می‌رود.
- ۲ - مشارکت یکی از زمینه‌های صلح است که در شبکه یاری بر آن تاکید شده و در زمینه‌های زیر به مرحله اجرا درآمده است:
 - مشارکت اعضای شبکه در اجرای برنامه‌های مشترک از جمله برگزاری روز جهانی کودک، روز جهانی مبارزه با کار کودکان، روز پیشگیری از کودک‌آزاری و ... برای کودکان، والدین و سایر گروه‌های مرتبط.
 - مشارکت کودکان در انجام فعالیت‌های گوناگون در مراکز سازمان‌های عضو شبکه یاری.
 - مشارکت والدین در برنامه‌های مراکز سازمان‌های عضو شبکه یاری.
 - مشارکت نیروهای مردمی در انجام فعالیت‌های داوطلبانه و گسترش آن در سازمان‌های عضو شبکه یاری.
- ۳ - برگزاری جلسات مشترک اعضای شبکه یاری با هدف برقراری ارتباط موثر، همکاری، تبادل تجربیات، گفت‌وگو در زمینه مشکلات و راه‌های کاهش آن‌ها، استفاده از امکانات و ظرفیت‌های یک‌دیگر و

افزایش توانمندی‌های جمعی به عنوان پشتوانه‌ای برای انجام بهتر فعالیت‌های مورد نظر.

۴ - آموزش، محور فعالیت‌های شبکه یاری و راه‌گشای ترویج صلح است، توسط سازمان‌های عضو شبکه یاری، در زمینه‌های زیر صورت می‌گیرد:

- سوادآموزی، به‌عنوان آموزش پایه شامل خواندن، نوشتن، ریاضی و علوم برای استفاده از سایر آموزش‌ها.
- آموزش اجتماعی شامل آموزش حقوق کودک و مهارت‌های زندگی.
- آموزش هنر برای پرورش خلاقیت و رشد عاطفی کودکان.
- آموزش بهداشت فردی و محیط زیست.
- آموزش خانواده‌ها با تاکید بر شیوه‌های مطلوب فرزندپروری و پیش‌گیری از آزار و بدرفتاری با کودکان و نوجوانان.

۵ - حمایت از کودکان و نوجوانان و خانواده‌های آنان در زمینه‌های آموزشی، بهداشتی، درمانی، حقوقی، مالی و سایر موارد. حمایت از مصادیق صلح و همراه با مشارکت و آموزش، از محورهای اصلی توانمندسازی است.

۶ - شبکه یاری با همکاری و مشارکت اعضای خود، پژوهش‌های زیر را انجام داده است:

- بررسی وضعیت کودکان کار و خیابان در تهران.
- بررسی موانع استفاده کودکان کار و خیابان ایرانی از مراکز حمایتی سازمان‌های غیردولتی.
- بررسی وضعیت ۱۳ سازمان غیردولتی عضو شبکه یاری با استفاده از پرسش‌نامه.
- بررسی اثربخشی آموزش‌های ارایه شده در مراکز سازمان‌های غیردولتی در ارتباط با کودکان کار و خیابان در مقایسه با کودکانی که از خدمات این مراکز استفاده نکرده‌اند.

- بررسی وضعیت فردی، خانوادگی، بهداشتی و آموزشی کودکان کار و خیابان که از حمایت‌های سازمان‌های غیردولتی استفاده می‌کنند.
- ۷ - شرکت سازمان‌های عضو شبکه در کارگاه‌های آموزشی یونیسف شامل:

- کارگاه مصونیت از خشونت کودکان.
- فرزند پروری مطلوب.
- مسئولیت‌پذیری بخش خصوصی در انجام فعالیت‌های اجتماعی.
- حقوق کودک.
- مهارت‌های زندگی

۸ - شرکت در کارگاه‌های آموزشی شبکه یاری:

- ساختار مدیریتی سازمان‌های غیردولتی.
- ارزش‌یابی برنامه‌ها.
- شبکه و شبکه‌سازی در سازمان‌های غیردولتی.
- روش‌های جذب داوطلبان در سازمان‌های غیردولتی.

۹ - تدوین بانک اطلاعات کودکان کار و خیابان با همکاری یونسکو

این بانک شامل بخش‌های زیر است:

- کتاب‌ها
- مقالات و پژوهش‌ها
- نشست‌های تخصصی
- گزارش‌ها
- قوانین و مقررات
- پایان‌نامه‌ها
- عکس‌ها و تصاویر
- فیلم‌ها
- سازمان‌های غیردولتی مرتبط
- سازمان‌های بین‌المللی مرتبط

- ۱۰ - ارتباط با سازمان‌های دولتی مرتبط با کودکان کار و خیابان شامل: سازمان بهزیستی، شهرداری، وزارت کار و امور اجتماعی، وزارت رفاه، وزارت بهداشت و آموزش و پرورش. شرکت در جلسات آن‌ها به ویژه سازمان‌های بهزیستی و شهرداری در ارتباط با طرح‌های ساماندهی کودکان کار و خیابان.
- ۱۱ - انتشار خبرنامه توسط شبکه یاری و سازمان‌های عضو شبکه به صورت مستقل.
- ۱۲ - ارتباط با دانشگاه‌ها، مراکز علمی، انجمن‌های علمی و مشارکت با آن‌ها در اجرای برخی از برنامه‌ها از جمله نشست‌های علمی مرتبط با کودکان کار و خیابان.
- ۱۳ - تلاش برای کاهش خشونت با کودکان کار در محیط خانواده، آموزش، کار و جامعه با توجه به آسیب‌پذیری بیشتر این کودکان و وجود نگرش‌های منفی نسبت به آنان.
- ۱۴ - کوشش برای حذف کارهای زیان‌آور برای کودکان براساس مقاله‌نامه سازمان بین‌المللی کار که جمهوری اسلامی ایران نیز آن را امضا کرده است.
- ۱۵ - مبارزه با نگرش‌های منفی نسبت به کودکان پناهنده در بین کودکان و بزرگسالان از راه آموزش و آگاه‌سازی آنان به ویژه در مراکز آموزشی-حمایتی سازمان‌های عضو شبکه.
- در انجام این فعالیت‌ها، محور برنامه‌های شبکه‌یاری، تاکید بر مفاهیم بنیادین صلح بوده است که مهمترین آن‌ها مشارکت، استقلال، آموزش، حمایت، توانمندسازی، حقوق کودک، محیط زیست، سلامت، شبکه‌سازی و منع تبعیض، با هدف ایجاد دنیایی بهتر برای همه کودکان به ویژه کودکانی است که به علت شرایط نامساعد زندگی خود، نیاز به حمایت بیشتر دارند.

تلاش شبکه یاری کودکان کار و خیابان و اعضای فعال آن گسترش و تعمیق مفاهیم صلح در اهداف و برنامه‌های خود می‌باشد. با این امید که در تحقق این امر مهم، موفق باشیم.

کمیته هم‌آهنگی شبکه‌یاری کودکان

کاروخیابان

فاطمه قاسم‌زاده

سازمان‌های عضو شبکه یاری کودکان کار و خیابان:

- ۱ - انجمن پژوهش‌های آموزشی پویا.
- ۲ - انجمن حامیان کودکان کار و خیابان.
- ۳ - انجمن حمایت از حقوق کودک.
- ۴ - انجمن حمایت از کودکان کار.
- ۵ - انجمن حمایت از کودکان در معرض خطر.
- ۶ - جمعیت جوانان هزاره سوم.
- ۷ - کانون فرهنگی - حمایتی کودکان کار (کوشا).
- ۸ - گروه فرهنگی - اجتماعی کیانا.
- ۹ - موسسه ارتقای زندگی ایرانیان (ایلیا).
- ۱۰ - موسسه تاک سرزمین من.
- ۱۱ - موسسه توسعه فرهنگی - اجتماعی ره‌آورد مادر گیل.
- ۱۲ - موسسه حمایتی خانه مهر کودکان.
- ۱۳ - موسسه رویش نهال جوان.

«صلح»

صلح، آرام و ظریف

فریاد نمی‌زند، خبردار

هیچ نمی‌خواهد.

لبخندی است، بر چهره‌ی جمع

سکوت است، در قناعت

صلح، دوستی است

که می‌توانی ته دلت به آن اعتماد کنی

و با تمام وجود.

صلح، فرزند عشق است.

خوشامد چشمانی مهربان

به تفاوت‌هایی

که ما را یکی می‌کند.

دنیایی است

بی جنگ و جوع

کائناتی در سجود خالق‌اش

صلح، گلی است

که همه می‌توانیم پرورش دهیم به مهر

"پیتز جونز"

گزارش

گزارش جشن کودکان کار در روز جهانی کودک

به مناسبت روز جهانی کودک، سازمان‌های عضو شبکه یاری کودکان کار و خیابان با مشارکت معاونت اجتماعی و فرهنگی شهرداری منطقه ۳ تهران، برنامه‌ای را برای کودکان کار و خیابان، در روز جمعه ۱۵ مهرماه در فضای پارک فرهنگ‌سرای پایداری، برگزار کردند.

در این برنامه کودکان کار از مناطق مختلف تهران به همراه مربیان خود و گروهی از خانواده‌هایشان شرکت داشتند.

سازمان‌های عضو شبکه یاری با برپایی میز و معرفی بروشورها و نشریات خود اطلاعات مفیدی از فعالیت‌ها و برنامه‌های خود در مورد کودکان کار را به بازدیدکنندگان ارائه دادند.

میزهایی برای نقاشی و کاردستی کودکان اختصاص داده شده بود که کودکان با شور و شوق به کار می‌پرداختند و آثار زیبایی به وجود می‌آوردند.

اجرای سرود و تاتر توسط کودکان کار از دیگر برنامه‌های این جشن بود که با تشویق شرکت‌کنندگان و کودکان و نوجوانان روبرو می‌شد.

برنامه شادی هم توسط شهرداری تدارک دیده شده بود که مورد توجه کودکان قرار گرفت.

آنچه در این مراسم، آن را از سایر برنامه‌ها متمایز می‌کرد، مشارکت فعال کودکان و نوجوانان در اجرای برنامه‌ها بود. اجرای برنامه توسط یاسر نوجوان عضو یکی از انجمن‌ها بود که با مهارت انجام می‌گرفت.

پیام‌هایی که در این جشن روی پوسترها نوشته شده بود، بیانگر اهداف و نگرش‌های سازمان‌های شرکت کننده در برنامه بود. پیام اصلی و کلیدی این برنامه «مشارکت همگانی برای رهایی کودکان از انواع خشونت» بود.

شهین حسینی

موسسه توسعه اجتماعی - فرهنگی ره‌آورد مادرگیل

خانم مونتسوری پزشک و مربی بزرگ کودکان می‌گوید: "هیچ گروهی بیشتر از کودکان در معرض آسیب قرار نمی‌گیرند و هیچ‌کس ناتوان‌تر از آنان در دفاع از خود نیست".

بررسی صندوق کودکان سازمان ملل (یونیسف) نیز نشان داده است که کودکان به‌ویژه در زمان‌های بحران، بیشتر از گروه‌های دیگر، آسیب‌پذیر هستند.

در بررسی پدیده کودک‌آزاری به چند پرسش اساسی باید پاسخ داد:

۱- کودک‌آزاری چیست؟

۲- چرا کودکان مورد آزار قرار می‌گیرند؟

۳- کودکان در معرض چه نوع آزارهایی قرار می‌گیرند؟

۴- چه کسانی کودکان را مورد آزار قرار می‌دهند؟

۵- در کجا کودکان آزار می‌بینند؟

۶- در پایان، این پرسش محوری مطرح می‌گردد که چه باید کرد؟

بدون تردید، پدیده کودک‌آزاری در همه کشورهای جهان، با تفاوت‌هایی، وجود دارد و خوانندگان گرامی خبرنامه نیز، پاسخ سئوالات مطرح شده را می‌دانند، اما تاکید بر چند نکته، در مورد وضعیت کودک‌آزاری در کشور ما، که جزء ویژگی‌های آن به‌شمار می‌رود، ضرورت دارد:

۱- برخی از انواع کودک‌آزاری هنوز در جامعه ما شناخته شده نیست و جزء رفتارهای آزارگرایانه، محسوب نمی‌شود. از جمله کودک‌آزاری آموزشی (EDUCATIONAL ABUSE) یعنی آزارهای ناشی از ساختار نظام

آموزش و پرورش مانند نمره‌گرایی، رقابت به جای مشارکت، خشونت، تاکید بر حفظ کردن مطالب به جای یادگیری و تفکر، مقایسه کودکان با یکدیگر و.....

۲ - بعضی از آزارها به علت وضعیت فرهنگی- اجتماعی و وجود تابوها، محدودیت‌ها و ممنوعیت‌ها، کمتر آشکار می‌شود مانند آزارهای جنسی به ویژه از طرف نزدیکان کودک. این‌ها، آزارهای پوشیده و مخفی هستند و به همین علت از میزان آن‌ها اطلاعات کمتری در دست است.

۳ - آزارها و خشونت‌های ساختاری که از ساختارهای اقتصادی- اجتماعی جامعه به وجود می‌آید و با تغییر نیافتن این ساختارها، همچنان تداوم می‌یابد مانند کار کودکان، محرومیت کودکان از آموزش و رفتن به مدرسه که از حقوق اساسی آنان است. آمار این کودکان که پاییز امسال از طرف مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی اعلام گردید، نشان می‌دهد که ۳،۲۰۰،۰۰۰ کودک ایرانی زیر هجده سال که باید به آموزش بپردازند، به مدرسه نمی‌روند در واقع تضييع حقوق اساسی کودکان که محرومیت از تحصیل و پرداختن به کار اجباری، نمونه‌های بارز آن است، کودک آزاری ساختاری محسوب می‌شود.

۴ - با وجود گستردگی قابل توجه کودک آزاری، پژوهشی در سطح ملی در ارتباط با محورهای اصلی کودک آزاری که در ابتدای مطلب، ارائه گردید، انجام نشده است و به همین علت، آمار قابل اعتباری در این زمینه وجود ندارد.

گزارش‌های اورژانس اجتماعی سازمان بهزیستی (خط تلفنی ۱۲۳) با آن که حجم قابل ملاحظه‌ای از آزارها را نشان می‌دهد، به دلایل متعدد از جمله اطلاع رسانی ناکافی، امکانات محدود و پنهان بودن بسیاری از آزارها، نمایان‌گر آمار واقعی کودک آزاری نیست. آنچه که در مطبوعات منتشر می‌گردد موارد بسیار شدیدی است که معمولاً منجر به فوت می‌شود و شاید

مدتی ذهن‌ها را به خود مشغول می‌سازد؛ اما چون پی‌گیری و تداومی ندارد، به فراموشی سپرده می‌شود.

۵ - پژوهش‌های انجام شده به صورت پراکنده و محدود و گاه در قالب پایان‌نامه‌های دانشجویی و یا برخی سازمان‌های غیردولتی، تقریباً به طور مشترک، نتیجه تاسف‌باری را نشان می‌دهد که بیشتر آزارها، در خانواده و توسط والدین، آن هم نه ناپدری و نامادری، صورت گرفته است. جایی که باید مکانی امن و مهرآمیز برای کودکان باشد به قانونی برای آزار و شکنجه آنان، گاه تا حد مرگ تبدیل شده است.

در برابر چنین وضعیتی، چه باید کرد؟ تجربیات کشورهای دیگر نشان می‌دهد که سه راه کار می‌تواند در کاهش این پدیده آسیب‌زا موثر باشد:

- پیش‌گیری در همه حوزه‌ها و در ارتباط با عناصر تاثیرگذار بر پدیده کودک‌آزاری و دلایل انجام آن (دلایل اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، خانوادگی، فردی و...)

- حمایت همه جانبه (قانونی، درمانی، مددکاری، مشاوره‌ای، مالی و ...)

از کودکان قربانی آزار باهدف کاهش پی‌آمدهای زیان‌بار آزار آنان.

- آموزش والدین، معلمان و همه کسانی که به نوعی با کودکان در ارتباط هستند. بسیاری از آزارها به‌علت ناآگاهی آزارگرها صورت می‌گیرد و آموزش می‌تواند و روش موثری برای کاهش ناآگاهی و آزارهای ناشی از آن باشد.

در پایان پیشنهاد می‌شود، انجمن روان‌شناسی ایران به عنوان یک انجمن علمی پیشرو و فعال، سال ۱۳۹۱ را، سال پیش‌گیری از کودک‌آزاری اعلام کند و با انتشارفراخوانی، همه روان‌شناسان و مشاوران را به تلاش برای کاهش این پدیده آسیب‌زا و کمک به سلامت جسمی و روانی کودکان که سرمایه‌های انسانی مهم جامعه آینده هستند، دعوت نماید.

فاطمه قاسم‌زاده

گزارش

گزارش همایش نفی خشونت

همایش نفی خشونت به مناسبت روز کودک در تاریخ ۱۳۹۰/۷/۲۱ در فرهنگسرای خاقانی برگزار شد.

این برنامه با مشارکت گروه های عضو در شبکه یاری کودکان کار و خیابان برگزار شد.

این همایش در ۳ بخش اجرا شد.

بخش نخست با موضوع خشونت در خیابان در دو قسمت اجرای نمایش و سخنرانی انجام شد.

در بخش نمایش دقیقی از حضور دختری نوجوان با پوششی متفاوت در خیابان و عکس العمل دیگران را نشان می دهد. در این نمایش روندی عادی و همیشگی از اتفاقات خیابان ها مرور می شود با این تفاوت که این رفتارها با دید دیگری بررسی می شود. و به مخاطبین یاد آوری می کند که این نوع رفتارها خشونت است که همیشه در جامعه رواج دارد و برایمان عادی شده است.

در قسمت بعد خانم دکتر قاسم زاده پیرامون روی دادهای این نمایش و در حالت کلی خشونت های خیابانی صحبت کردند.

بخش دوم همایش به خشونت در مدارس و فضاهای آموزشی اختصاص داده شد.

در قسمت اول بخش دو نیز نمایشی کوتاه از کلاس درس و ارتباط میان معلم و دانش آموزان اجرا شد .

در قسمت دوم خانم دکتر دولت آبادی پیرامون این موضوع صحبت کردند.

در قسمت پایانی موضوع خشونت در خانه و خانواده مورد بحث قرار گرفت. در این قسمت هم اجرای نمایش و سپس صحبت هایی پیرامون آن با حضور آقای دکتر دولت رفتار انجام شد.

موضوع مهم و لازم به ذکر این است که :

گروه سعی کرد انواعی از اشکال خشونت را به بحث بگذارد که خشونت های مخفی و پنهان نام دارند . این اشکال خشونت آن قدر همیشگی و عادی شده اند که به عنوان شکلی از خشونت دیده نمی شوند .و یا آنقدر بدیهی و بجا هستند که نیازی به اعتراض ندارند.

در این همایش مخاطبین(حضار)هم در بحث ها شرکت داشتند و نظراتشان را پیرامون موضوعات همایش اعلام کردند.

زهرا صیادی

کانون فرهنگی - اجتماعی کودکان کار(کوشا)

این روزها کسی نیست که از قدرت عکس و عکاسی در دنیای امروز و تاثیر و نقش آن در انتقال مفاهیم چیزی نداند یا تجربه آن را به وضوح حس نکرده باشد. عکس‌هایی که با ویژگی‌های شگفت‌انگیز خود نکاتی در خصوص سیر تکامل و پیشرفت‌های آدمی و جوامع از زمان پیدایش دوربین به همراه داشته است. نمونه‌های این تاثیر در تاریخ عکاسی کم نیست برای مثال عکس مربوط به یک شهروند پکنی در خیابان صلح ابدی که به تنهایی سد راه کاروان تانک‌هایی شده بود که عازم میدان تیان امن آن شهر جهت سرکوب کردن معترضان شده بودند، یا عکس مربوط به اعدام یک زندانی توسط پلیس ویتنام در خیابان (فوریه سال ۱۹۶۸) که موجب پشت کردن ملت‌ها به ویتنامی‌ها در جنگ پس از چاپ این عکس خبری در رسانه‌های جهانی شد. یا نزدیک‌تر به موضوع این یادداشت عکس‌های لویس‌هاین خبرنگار و از اعضای کمیته ملی کارگر خردسال آمریکا که توانست با تصاویر دقیق خود آماري مربوط به کار کردن بیش از یک و نیم میلیون کودک در موقعیت‌هایی نظیر کار بیش از دوازده ساعت در روز با کمبود بهداشت عمومی آن‌ها به مردم آمریکا توسط مقالات کمیته ملی کارگر خردسال آمریکا ارائه دهد. تلاش‌هایی که نهایتاً با همکاری و اعمال فشار سایر گروه‌ها موجب تصویب یک قانون مرکزی (فدرال) علیه کار سخت کودکان گردید.

اما موضوع این یادداشت بررسی و تحلیل عکس یا تاریخچه تکامل یا اثرگذاری آن بر جوامع و افراد نیست بلکه صحبتی راجع به مرز میان آگاه سازی و افشاگری عکس با حریم خصوصی است آن هم نه از جنس آن حریم خصوصی موضوع بحث این روزهای جامعه مثل مهمانی آن‌چنانی فلان فوتبالیست یا عکس‌های خانوادگی فلان هنرپیشه یا حتی دست دادن و بگو بخند فلان سیاست‌مدار مرد با یک زن. بلکه حریم خصوصی یکی از بی دفاع‌ترین گروه‌های جامعه، کودکان.

در تعریف حریم خصوصی این‌گونه آمده است "محدوده‌ای از زندگی شخص است که به وسیله قانون و عرف تعیین شده و ارتباطی با عموم ندارد.

به نحوی که دخالت دیگران در آن ممکن است باعث جریحه‌دار شدن احساسات شخص یا تحقیر وی نزد دیگران به عنوان موجودی انسانی گردد". بارها شده که در مجلات، روزنامه‌ها و سایت‌های اینترنتی شاهد عکس‌هایی هستیم که اگرچه با نیت خوب و خیرخواهانه اما بدون هیچ‌گونه اجازهای از کودکان یا والدین آنها به خصوص کودکان خیابانی گرفته شده است و خود عکس یا متن مربوط به آن گویای مسائل شخصی و حریم خصوصی اشخاص مذکور می‌باشد. عکس‌هایی که با انگیزه کمک به بهبود وضعیت آنان و نمایان کردن واقعیت‌های موجود در جامعه گرفته می‌شود اما فارغ از این اندیشه که انتشار این تصاویر در عصری که با یک کلیک می‌توان دنیایی از اطلاعات افراد را به دست آورد می‌تواند تاثیری منفی بر رشد شخصیت و رفتار کودکان داشته باشد. قشری که به دلیل شرایط جسمی و سنی خود بیش از سایر افراد در معرض خطر تجربه‌های آسیب‌زا و آزاردیدگی قرار می‌گیرند که خود برای مظلوم و ضعیف دانستن این قشر، کافی است.

در مقررات و قوانین بین‌المللی عام تاکیدات زیادی مبنی بر حفظ حریم خصوصی و کمک به ارتقاء شخصیت کودکان شده از جمله ماده ۱۲ اعلامیه جهانی حقوق بشر که مربوط به اصل امنیت و آزادی افراد بشر است و قطعنامه کنگره استکهلم ۱۹۷۷ تنها سند بین‌المللی که تصریح بر حریم خصوصی با ذکر تعاریفی از آن دارد شده است. همچنین قوانین و اعلامیه‌های خاص مربوط به کودکان مانند مقدمه کنوانسیون حقوق کودک با تاکید بر حق برخورداری از فضایی آرام برای رشد کودک و ماده ۱۶ کنوانسیون که اظهار می‌دارد در امور خصوصی هیچ کودکی نمی‌توان خودسرانه یا غیرقانونی دخالت کرد و تعدی به آن را موجب پیگرد قانونی می‌داند و نیز در حقوق داخلی تاکید قانون اساسی بر حفظ حریم خصوصی و جرم‌انگاری هتک حریم و حرمت اشخاص در قوانین کیفری موید اهمیت موضوع است. امید است با در نظر گرفتن منافع کودکان که از اهم ملاحظات در همه علوم اعم از روانشناسی، حقوق، جامعه‌شناسی و ... می‌باشد سهمی در ارتقای رشد شخصیتی کودکان داشته باشیم.

مسعود احمدیان - کارشناس حقوق

کودکان ارزشمندترین سرمایه‌های انسانی در کشور به‌شمار می‌روند زیرا در ساختن جامعه آینده، نقش موثری دارند. به‌همین علت، توجه به کودکان و پاسخ‌گویی به حقوق و نیازهای اساسی آنان از جمله ملاک‌های رشد و پیشرفت هر کشور به‌شمار می‌رود. براساس معیارهای بین‌المللی، جامعه‌ای توسعه یافته محسوب می‌شود که در راه تحقق حقوق و نیازهای کودکان تلاش کند. زیرا عاملی که سبب رشد و پیشرفت جامعه می‌گردد، نه سرمایه‌های مادی، بلکه سرمایه‌های انسانی است که می‌تواند منابع مادی را به نحو مطلوب مورد بهره‌وری قرار دهد و کودکان، موثرترین سرمایه‌گزاران آینده‌اند.

کودکان برای آن که بتوانند نقش سازنده خود را در جامعه آینده به درستی انجام دهند، باید امروز از زندگی شایسته که حق همگان و به‌ویژه کودکان است، برخوردار شوند تا به عنوان افرادی توانمند و کارآمد بتوانند در ایجاد جامعه‌ای آزاد و آباد، مشارکت کنند.

اما آنچه در حال حاضر در جهان و از جمله در کشور ما بر کودکان می‌گذرد، چنین چشم‌انداز روشنی را تصویر نمی‌کند. مروری کوتاه بر آمارهای صندوق کودکان سازمان ملل (یونیسف) در سال جاری نشان دهنده وضعیت ناگوار بسیاری از کودکان جهان است که ما نیز سهمی از آن را برعهده داریم. میلیون‌ها کودک بازمانده از تحصیل به کار می‌پردازند و بسیاری از آنان در خیابان‌ها به‌سر می‌برند. علی‌رغم پیشرفت‌های علم و تکنولوژی در جهان، هر سال، کودکان بسیاری به علت ابتلا به بیماری‌های قابل پیش‌گیری و درمان، جان خود را از دست می‌دهند. وجود یک میلیارد بیسواد در جهان که بخش قابل توجهی از آن را کودکان تشکیل می‌دهند همچون زخمی عمیق و جان‌کاه، چهره انسان هزاره سوم را مخدوش کرده است. میلیون‌ها کودک از دستیابی به حقوق اولیه خود از جمله بهداشت، درمان، آموزش، تغذیه و امنیت

محروم‌اند و کودکی خود را، با بازی‌ها و شادی‌هایش، در کوچه‌های فقرو ناآگاهی، این دشمنان دیرینه انسان‌ها، گم کرده‌اند.

خشونت با کودکان، در اشکال مختلف جسمی و روانی، در خانواده، مدرسه و جامعه، بالاترین آمار را در میان آسیب‌های اجتماعی کودکان به خود اختصاص داده است. گستردگی خشونت با کودکان، سازمان ملل را واداشت تا با طرح پنج سؤال به شرح زیر به تحقیق در این زمینه پردازد و از همه کشورها بخواهد که برای کاهش و رفع آن، تلاش کنند.

- خشونت با کودکان چیست؟
- چرا با کودکان خشونت می‌شود؟
- در کجا کودکان مورد خشونت قرار می‌گیرند؟
- چه کسانی کودکان را مورد خشونت قرار می‌دهند؟
- برای کاهش خشونت با کودکان چه باید کرد؟

متأسفانه، برخی از کشورها که آمار خشونت با کودکان در آن جا در حد بالایی است، حتی از شرکت در این تحقیق خودداری کردند.

نتیجه کلی تحقیق، آمار بالای خشونت با کودکان در همه اشکال آن، در کشورهای مختلف جهان بود که باید به عنوان هشدار و زنگ خطر برای سلامت جسمی و روانی کودکان تلقی شود.

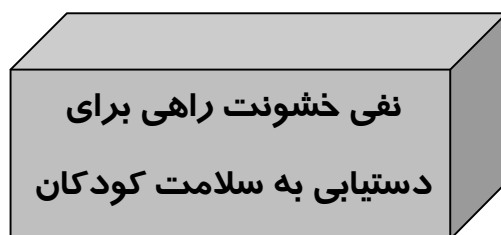
پس از این سیاحت دردناک از جهان به کشور خود بازگردیم و در جایگاه خویش به عنوان یک روشنفکر، معلم، استاد دانشگاه، روان‌شناس، جامعه‌شناس، مددکار اجتماعی، دانشجو و به ویژه فرد فعال در حوزه سازمان‌های آن هم در زمینه علوم انسانی مانند انجمن‌های روان‌شناسی، جامعه‌شناسی، تعلیم و تربیت و ... از خود پرسیم که برای بهبود وضعیت کودکان سرزمین خود و کمک به کاهش آسیب‌های اجتماعی آنان از جمله خشونت، چه کرده‌ایم. طبیعتاً، کاری که ما می‌توانیم و باید انجام دهیم نه در حوزه کمک‌های مالی، که آن بحث جداگانه‌ای است بلکه در پوشش

ریشه‌یابی آسیب‌ها، ارائه راه‌کارهای پیش‌گیری و کاهش آن‌ها، اجرای برنامه‌های آموزشی، پژوهشی و ترویجی، برگزاری نشست‌های تخصصی و اقداماتی از این قبیل است که متأسفانه در برنامه‌ریزی‌های این انجمن‌ها کمتر دیده می‌شود.

مروری بر عناوین کنگره‌ها، سمینارها، کارگاه‌های آموزشی، پژوهش‌ها، مقالات نشریه‌ها، کتاب‌ها و سایر تولیدات علمی این انجمن‌ها نشان می‌دهد که متأسفانه مسائل کودکان به‌طور عام و کودکان گرفتار در تنگنای فقر و آسیب‌های اجتماعی به صورت خاص، دغدغه این انجمن‌ها نیست. به‌عنوان نمونه، در سال‌جاری، مسئله آزار دل‌خراش تعدادی از کودکان، حتی تا سرحد مرگ، محرومیت سه میلیون و دویست هزار کودک ایرانی زیر هجده سال از تحصیل، به روایت مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، وضعیت دردناک کودکان کار که هر روز در برابر چشمان ما، در کوچه‌ها و خیابان‌ها و یا در کارگاه‌های دیگر به کارهای دشوار می‌پردازند، هیچ‌کدام نظر هیچ‌یک از انجمن‌ها را به خود جلب نکرد تا با تحلیلی، تفسیری، پژوهشی، مقاله‌ای، به روشن‌گری در این زمینه‌ها بپردازند.

به راستی این جدایی انجمن‌ها از مسائل اساسی کودکان را چگونه می‌توان ریشه‌یابی و تعبیر کرد تا زمینه را برای تغییر آن فراهم ساخت. تغییری که نیاز جامعه و کودکان ما و نشانه مسئولیت‌پذیری ما در برابر آنان است. زیرا آنچه که حق کودکان است، وظیفه ما بزرگ‌سالان است.

فاطمه قاسم‌زاده

بررسی فصل دهم قانون جدید مجازات اسلامی

در ارتباط با کودکان

به منظور اطلاع اعضای سازمان‌های غیر دولتی مرتبط با کودکان، فصل دهم قانون جدید مجازات اسلامی که در ارتباط با کودکان است و توسط کمیسیون حقوقی و قضایی مجلس شورای اسلامی به تصویب رسیده است، آورده می‌شود.

فصل دهم - مجازات‌ها و اقدامات تامین و تربیتی اطفال و نوجوانان:

ماده ۸۷ - در باره اطفال و نوجوانانی که مرتکب جرائم تعزیری شده‌اند و سن آن‌ها در زمان ارتکاب، نه تا پانزده سال تمام شمسی است حسب مورد، دادگاه یکی از تصمیمات زیر را اتخاذ می‌کند:

الف - تسلیم به والدین یا به اولیاء و یا سرپرست قانونی با اخذ تعهد به تادیب و تربیت و مواظبت در حسن اخلاق طفل یا نوجوان. در این صورت هرگاه دادگاه مصلحت بداند می‌تواند برحسب مورد از اشخاص مذکور تعهد به انجام اموری از قبیل موارد ذیل و اعلام نتیجه به دادگاه در مهلت مقرر را اخذ نماید.

۱ - معرفی طفل یا نوجوان به مددکار اجتماعی یا روانشناس و دیگر متخصصان و همکاری با آنان.

۲ - فرستادن طفل یا نوجوان به یک موسسه آموزشی و فرهنگی به منظور تحصیل یا حرفه‌آموزی.

۳ - اقدام لازم جهت درمان یا ترک اعتیاد طفل یا نوجوان تحت نظر پزشک.

۴ - جلوگیری از معاشرت طفل یا نوجوان با اشخاصی که دادگاه ارتباط با آن‌ها را برای طفل یا نوجوان مضر تشخیص می‌دهد.

۵ - جلوگیری از رفت و آمد طفل یا نوجوان به محل‌های معین.

ب - تسلیم به اشخاص حقیقی یا حقوقی دیگری که دادگاه به مصلحت طفل یا نوجوان بداند با الزام به انجام دستورهای مذکور در بند فوق در صورت عدم صلاحیت والدین، اولیاء یا سرپرست قانونی طفل یا نوجوان و یا عدم دسترسی به آنها، با رعایت مقررات ماده (۱۱۷۳) قانون مدنی.

تبصره: تسلیم طفل به اشخاص واجد صلاحیت منوط به قبول آنان است.

ج - نصیحت به وسیله قاضی دادگاه.

د - اخطار و تذکر و یا اخذ تعهد کتبی به عدم تکرار جرم.

ه - نگهداری در کانون اصلاح و تربیت از سه ماه تا یک سال در مورد جرائم تعزیری درجه یک تا پنج.

تبصره ۱ - تصمیمات مذکور در بندهای (د) و (ه) (فوق صرفاً در خصوص اطفال و نوجوانان دوازده تا پانزده سال قابل اجرا خواهد بود. همچنین اعمال مقررات بند (ه) فوق در مورد اطفال و نوجوانانی که جرائم موجب تعزیر درجه یک تا پنج مرتکب شده‌اند الزامی است.

تبصره ۲ - هرگاه نابالغ مرتکب یکی از جرائم موجب حد یا قصاص گردد در صورتی که از دوازده تا پانزده سال قمری داشته باشد به یکی از اقدامات مقرر در بندهای (د) و یا (ه) فوق محکوم شده و در غیر این صورت یکی از اقدامات مقرر در بندهای (الف)، تا (ج) این ماده در مورد او اتخاذ خواهد شد.

تبصره ۳: در مورد تصمیمات مورد اشاره در بندهای (الف) و (ب) این ماده، دادگاه اطفال و نوجوانان می‌تواند با توجه به تحقیقات به‌عمل آمده و هم‌چنین گزارش‌های مددکاران اجتماعی از وضع طفل یا نوجوان و رفتار او، در تصمیم خود هر چند بار که مصلحت طفل یا نوجوان اقتضا کند تجدیدنظر نماید.

ماده ۸۸- در باره نوجوانانی که مرتکب جرم تعزیری شده‌اند و سن آن‌ها در زمان ارتکاب، بین پانزده تا هجده سال تمام شمسی است مجازات‌های زیر اجرا می‌شود.

۱- نگهداری در کانون اصلاح و تربیت از دو تا پنج سال در مورد جرائمی که مجازات قانونی آن‌ها تعزیر درجه یک تا سه است.

۲- نگهداری در کانون اصلاح و تربیت از یک تا سه سال در مورد جرائمی که مجازات قانونی آن‌ها تعزیر درجه چهار است.

۳- نگهداری در کانون اصلاح و تربیت از سه ماه تا یک سال یا پرداخت جزای نقدی از ده (۱۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال تا چهل میلیون (۴۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال یا انجام یک‌صد و هشتاد تا هفتصد و بیست ساعت خدمات عمومی رایگان در مورد جرائمی که مجازات قانونی آن‌ها تعزیر درجه پنج است.

۴- پرداخت جزای نقدی از یک میلیون (۱,۰۰۰,۰۰۰) ریال تا ده میلیون (۱۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال یا انجام شصت تا یک‌صد و هشتاد ساعت خدمات رایگان در مورد جرائمی که مجازات قانونی آن‌ها تعزیر درجه شش است.

۵- پرداخت جزای نقدی تا یک میلیون (۱,۰۰۰,۰۰۰) ریال در مورد جرائمی که مجازات قانونی آن‌ها تعزیر درجه هفت و هشت است.

تبصره ۱ - ساعات ارائه خدمات عمومی بیش از چهار ساعت در روز نخواهد بود.

تبصره ۲ - دادگاه می‌تواند با توجه به وضع متهم و جرم ارتكابی، به جای صدور حکم به مجازات نگهداری یا جزای نقدی موضوع بندهای (۱) تا (۳) این ماده، به اقامت در منزل در ساعاتی که دادگاه معین می‌کند یا به نگهداری در کانون اصلاح و تربیت در دو روز آخر هفته حسب مورد برای سه ماه تا پنج سال حکم دهد.

ماده ۸۹ - دادگاه می‌تواند با توجه به گزارش‌های رسیده از وضع طفل یا نوجوان و رفتار او در کانون اصلاح و تربیت یک بار در رای خود تجدیدنظر کرده و مدت نگهداری را تا یک سوم تقلیل دهد یا نگهداری را به تسلیم طفل یا نوجوان به ولی یا سرپرست قانونی او تبدیل نماید. تصمیم دادگاه مبنی بر تجدید نظر در صورتی اتخاذ می‌شود که طفل یا نوجوان حداقل یک پنجم از مدت نگهداری در کانون اصلاح و تربیت را گذرانده باشد. رای دادگاه در این مورد قطعی است. این امر مانع استفاده از آزادی مشروط و سایر تخفیفات قانونی باتحقق شرط ایط آنها نخواهد بود.

ماده ۹۰ - در جرائم موجب حد یا قصاص هرگاه افراد بالغ کمتر از هجده سال، ماهیت جرم انجام‌شده و یا حرمت آن را درک نکنند و یا در رشد و کمال عقل آنان شبهه وجود داشته باشد، حسب مورد با توجه به سن آنها به مجازات‌های پیش‌بینی شده در این فصل محکوم خواهند شد.

تبصره - دادگاه برای تشخیص رشد و کمال عقل می‌تواند از نظر پزشکی قانونی یا از هر طریق دیگر که مقتضی بداند، استفاده کند.

گزارش

گزارش روز درخت کاری خانه کودک

محمودآباد

برنامه درخت کاری خانه کودک محمودآباد روز جمعه ۱۹ اسفند در منطقه کهریزک انجام گردید. این برنامه با هماهنگی و مساعدت اداره منابع طبیعی، شبکه یاری کودکان کار و خیابان و آقای میرزایی برگزار گردید.

از دو هفته قبل از اجرای برنامه، مسئولین خانه کودک طبق هماهنگی انجام شده در کلاس های درس در باره اهمیت محیط زیست و مسئولیت انسان در قبال آن صحبت کرده بودند و روز یکشنبه ۱۴/۱۲/۹۰ در اجرای برنامه "بامن بخوان" کتاب های داستان با موضوع محیط زیست و درخت کاری خوانده شد و برای کلاس های دوم، سوم، چهارم و پنجم کتاب های سرود درخت و جنگل حلی همراه با نقاشی و نوشته توسط کودکان انجام شد و در پایان داستان خوانی به کودکان پیشنهاد گردید تا مطالب و آثارشان را برای روز جمعه آماده کرده و همراه با خود بیاورند و آن ها در طول هفته با ابتکار خودشان شعارهای و مطالب پرمعنا زیست محیطی را بر روی مقواها و کاغذهای رنگی نوشته و با خود آورده بودند.

ساعت ۷:۳۰ بامداد، ۴ دستگاه اتوبوس زودتر از مسئولان خانه کودک به محمودآباد رسیده بودند.

ساعت ۸:۴۵ اتوبوس ها از محمودآباد حرکت کرده و در ساعت ۹:۳۰ به محل تعیین شده رسیدیم. در ابتدا پلاکاردها و شعارهای کودکان توجه حاضران را جلب کرده و پس از طی پیاده روی کوتاهی به محل مقرر شده برای موسسات مردم نهاد رسیدیم و مسئولان ذیربط با خوش آمدگویی به جمع، نحوه صحیح کاشت نهال را آموزش دادند و سپس

بچه‌ها متفرق شده و با برداشتن بیل و آب با شوق و هیجان به درخت‌کاری پرداختند.

کودکان در ساعت ۱۱:۳۰ سوار اتوبوس‌ها شده و به هنگام خروج از محل درخت‌کاری تغذیه و تعدادی کتاب‌های شعر در باره محیط زیست هدیه گرفتند و در ساعت ۱۲:۱۰ به خانه کودک رسیدند.

در محل اجرای برنامه موسسات مردم‌نهاد دیگری نیز حضور داشتند.

احسان کاظم‌زاده

خانه کودک محمودآباد

گزارش:

گزارش خلاصه فعالیت‌های شبکه یاری کودکان

کاروخیابان در شش ماهه دوم سال ۱۳۹۰

الف - برگزاری جلسات:

۱ - برگزاری جلسات ماهیانه شبکه یاری با سازمان‌های عضو خود، در آخرین چهارشنبه هرماه، به منظور بحث و تبادل نظر در زمینه موضوعات مرتبط با فعالیت‌های انجمن‌ها و کودکان کار.

۲ - برگزاری جلسات کمیته هم‌آهنگی شبکه یاری برحسب نیاز و ضرورت، در ارتباط با مسائل مربوط به شبکه یاری.

ب - شرکت در جلسات مرتبط:

۱ - شرکت در جلسات دفتر امور آسیب‌های اجتماعی وزارت رفاه و تامین اجتماعی به منظور بازنگری در آیین‌نامه ساماندهی کودکان کار و خیابان در تاریخ ۱۸ و ۲۵ دی‌ماه. قرار است این آیین‌نامه پس از بازنگری، اجرا گردد.

۲ - شرکت در مراسم شورای گسترش فرهنگ صلح در تاریخ ۱۴ دی‌ماه در این جلسه فعالیت‌های ده ساله سازمان‌های عضو شورای گسترش فرهنگ صلح ارائه گردید. شبکه یاری نیز گزارش فعالیت‌های خود را در این زمینه ارائه داد.

۳ - شرکت در جلسه مرجع ملی حقوق کودک به منظور آشنایی با اهداف و برنامه‌های آن. مرجع ملی حقوق کودک اخیرا تشکیل شده و اولین جلسه خود را برای آشنایی و ارتباط با سازمان‌های غیردولتی کودکان برگزار کرد.

پ - برگزاری روز جهانی کودک

۱ - جشن کودکان کار

روز جمعه ۱۵ مهرماه در پارک فرهنگ‌سرای پایداری برنامه‌ای برای کودکان کار و خیابان برگزار شد. در این برنامه کودکان همراه با مربیان خود شرکت داشتند و برنامه‌های متنوعی را اجرا کردند. از همکاری معاونت اجتماعی و فرهنگی شهرداری منطقه ۳ تهران که امکان برگزاری این جشن را فراهم ساختند، سپاس‌گزاری می‌شود. گزارش این برنامه در خبرنامه آورده شده است.

۲ - نشست هم‌اندیشی منع خشونت با کودکان

این نشست در تاریخ ۲۱ مهرماه در فرهنگ‌سرای خاقانی برگزار گردید. در این نشست ضمن گفت‌وگو در مورد خشونت در خانواده، مدرسه، جامعه، انواع خشونت و پی‌آمدهای آن، نمایش‌های کوتاهی در ارتباط با این موضوعات توسط سازمان‌های عضو شبکه یاری اجرا گردید که مورد استقبال شرکت‌کنندگان قرار گرفت. گزارش این برنامه در خبرنامه آورده شده است.

ت - مصاحبه در مورد کودکان کار

در تاریخ سوم بهمن، مصاحبه‌ای با خانم افتخاری، خبرنگار نشریه شهرقانون برگزار گردید. نشریه شهرقانون متعلق به قوه قضائیه است. در این مصاحبه خانم دکتر قاسم‌زاده از انجمن پویا و خانم مهوش شریف‌پور از انجمن حمایت از حقوق کودک شرکت داشتند و مشکلات کودکان کار را مطرح کردند.

روز جهانی کودک گرامی باد

به مناسبت روز جهانی کودک گردهمایی کودکان کار و خیابان

مشارکت همگانی برای رهایی کودکان از انواع فشنونت

زمان:
پانزدهم مهر ماه سال نود
ساعت ۱۵ الی ۱۷
مکان: فرهنگسرای پایداری
خیابان پاسداران، خیابان گل آسی
خیابان ناطق نوری
(زمره سابق)

- کانون فرهنگی حسینیه کودکان کار (کوشا)
- گروه فرهنگی اجتماعی کبانا
- موسسه تاکه سوزمین سن
- موسسه توسعه فرهنگی - اجتماعی ره آورده مادر گویا
- موسسه حمایتی خانه مهر کودکان
- موسسه رویش نهال جوان
- موسسه زنان و کودکان رهیاب

- سازمانهای عضو شبکه باری:
- انجمن پژوهش های آموزشی پویا
- انجمن حمایت کودکان کار و خیابان
- انجمن حمایت از حقوق کودکان
- انجمن حمایت از کودکان کار
- جمعیت جوانان هزاره سوم
- جمعیت دفاع از کودکان کار

سازمان فرهنگ و امور اسلامی
شهررداری منطقه ۳

شبکه باری
کودکان کار و خیابان